

LA CRIDA PASTORAL DE PAU

Dissabte 19 d'agost

LLEGEIX PER L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Gàlates 4:12-20; 1 Corintis 11:1; Filipencs 3:17; 1 Corintis 9:19-23; 2 Corintis 4:7-12.

PER MEMORITZAR:

“Germans, identifiqueu-vos amb mi com jo m'he identificat amb vosaltres, si us plau” (Gàlates 4:12)*.

Com hem vist fins ara, Pau no va escatimar paraules amb els gàlates. No obstant això, el seu fort vocabulari simplement reflectia la passió inspirada que sentia pel que fa al benestar espiritual de l'església que havia fundat. A més del problema teològic crucial amb el qual estava bregant Pau, la carta als gàlates també mostra, de manera general, com d'important és la doctrina correcta. Si el que creguéssim no fos tan important, si la doctrina correcta no importés tant, llavors, per què Pau hauria estat tan fervent, tan intransigent, en la seva carta? El cert és, per descomptat, que el que creiem és molt important.

A Gàlates 4:12 a 20, Pau continua amb el seu discurs, tot i que canvia l'enfocament, almenys una mica. Pau ja va presentar una sèrie d'arguments detallats i teològicament sofisticats per persuadir els gàlates dels seus errors, i ara fa una crida pastoral més personal. A diferència dels falsos mestres, que no tenien veritable interès en els gàlates, Pau revela la inquietud, la preocupació, l'esperança i l'amor autèntics d'un bon pastor per aquest ramat errant. No només estava corregint la teologia; buscava atendre les necessitats d'aquells a qui estimava.

* A *SBT*: “Germans, us demano que sigueu com jo, perquè jo també *m'he fet* com vosaltres”. A *BIC*: “Però ara us ho prego: comporteu-vos com jo, que jo també em vaig comportar com vosaltres”. A *BM*: “Us ho demano, germans sigueu com jo, que jo també m'he fet com vosaltres”. (Nota del traductor).

EL COR DE PAU

Llegeix Gàlates 4:12 al 20. Quina és la força del missatge de Pau en aquests versicles?

La indicació inicial de la preocupació que pesa sobre el cor de Pau és la seva apel·lació personal en el versicle 12. L'apel·lació segueix immediatament després de la insistència de Pau que els gàlates es fessin “com jo”. Desafortunadament, la importància del mot “pregar” [a *BIC*] no es transmet completament en algunes traduccions. La paraula en grec és *deomai*. Encara que pot traduir-se com “pregar” (*BIC*), “demanar” (*BM* i *SBT*) o “si us plau” (*BEC*), la paraula grega té un sentit més fort de desesperació (*veure* 2 Corintis 5:20, 8:4; 10:2). Pau, en realitat, està dient: “Si us plau, se'ls imploro!”.

La preocupació de Pau no era simplement sobre idees teològiques ni punts de vista doctrinals. El seu cor estava lligat a la vida de les persones que havien estat portades a Crist mitjançant el seu ministeri. Es considerava més que un simple amic; era el seu pare espiritual, i ells eren els seus fills. Però, a més d'això, Pau compara la seva preocupació pels gàlates amb l'ansietat i l'angoixa que acompanyen una mare en dolors de part (Gàlates 4:19). Pau havia pensat que el seu “dolor de part” havia estat suficient perquè els gàlates tinguessin un “bon naixement” quan va fundar l'església. Però, ara que ells s'havien apartat de la veritat, Pau estava una altra vegada experimentant aquests dolors de part, per assegurar-se el benestar d'ells.

Quin objectiu tenia en ment Pau per als gàlates? Quin resultat desitjava veure dels seus “dolors de part” per ells? Gàlates 4:19.

Després de descriure primerament als gàlates com formats al ventre matern, Pau ara es refereix a ells com si fossin mares embarassades. La paraula traduïda com “format” s'usava en llenguatge mèdic per referir-se al desenvolupament d'un embrió. Per mitjà d'aquesta metàfora, Pau descriu el que significa ser un cristià, en l'àmbit individual i col·lectivament com a església. Ser un seguidor de Crist és més que només la professió de fe; implica una transformació radical a la semblança de Crist. Pau “no estava buscant unes poques alteracions menors en els gàlates, sinó una transformació tal que veure'ls a ells seria com veure a Crist” (LEON MORRIS, *Galatians*, pàg. 142).

En quins aspectes has vist que el caràcter de Crist s'ha manifestat en la teva vida? En quines àrees encara tens molt per créixer?

EL REPTE D'ARRIBAR A SER

Llegeix 1 Corintis 11:1; Filipencs 3:17; 2 Tessalonicencs 3:7 al 9; i Fets 26:28 i 29. Què està ensenyant Pau en aquests versicles que es veu reflectit a Gàlates 4:12? Com hem d'entendre el que emfatitza?

Diverses vegades, a les seves cartes, Pau anima els cristians a imitar el seu comportament. A cada situació, Pau es presenta a si mateix com un exemple autoritatiu que els creients haurien de seguir. A 2 Tessalonicencs 3:7 al 9, Pau s'ofereix com un exemple de com haurien de treballar els creients de Tessalònica per guanyar-se la vida i no ser una càrrega per als altres. A 1 Corintis 11:1, Pau demana als corintis que l'hi imitin al posar el benestar dels altres en primer lloc. La preocupació de Pau a Gàlates sembla ser una mica diferent.

A Gàlates 4:12, Pau no demana als gàlates que l'*imitin*; més aviat, els demana que “es facin” com ell és; està parlant de ser, no d'actuar. Per què? El problema a Galàcia no era un comportament poc ètic o un estil de vida impiu, com a l'església a Corint. La situació a Galàcia estava arrelada en l'essència mateixa del cristianisme. Tenia més a veure amb el “ser” que amb el comportament. Pau no estava dient que *actuessin* com ell, sinó que *fossin* com ell. La terminologia exacta de Gàlates 4:12 apareix també en l'apel·lació de Pau a Herodes Agripa II, a Fets 26:29, on Pau escriu: “Jo demanaria a Déu que tant si és per poc com si és per molt, no solament tu, sinó també tots els qui avui m'escolteu poguéssiu arribar a ser com sóc jo, si bé sense aquestes cadenes”. En altres paraules, Pau s'està referint a la seva experiència com a cristià, un fonament que descansa només sobre Crist, una fe que confia en allò que Crist ha fet per a ell i no en les seves pròpies obres de la Llei. Els gàlates estaven donant més valor al seu comportament que a la seva identitat en Crist.

Encara que Pau no diu específicament com vol que els gàlates es tornin com ell, el context de la situació de Galàcia indica que no era una declaració general que cobrís tots els aspectes i detalls de la seva vida. A causa que la seva preocupació s'enfocava en la religió dels gàlates centrada en la Llei, Pau de ben segur tenia en ment el meravellós amor, el goig, la llibertat i la certesa de la salvació que trobava en Jesucrist. A la llum de la grandesa extraordinària de Crist, Pau havia après a considerar tot com deixalles (Filipencs 3:5-9) i anhelava que els gàlates tinguessin aquella mateixa experiència.

Coneixes a algú (a més de Jesús) que representi un bon exemple per a tu? Si és així, quines són les qualitats d'aquesta persona que et són un exemple, i com pots revelar millor aquestes qualitats a la teva pròpia vida?

JO EM VAIG FER COM VOSALTRES

Llegeix 1 Corintis 9:19 al 23. Què ensenya Pau en aquests versicles que ens pot ajudar a entendre millor el que diu a l'última part de Gàlates 4:12? (Veure també Fets 17:16-34; 1 Corintis 8:8-13; Gàlates 2: 11-14.)

Gàlates 4:12 pot semblar una mica confús. Per què els gàlates s'haurien de tornar com Pau, si ell ja s'havia tornat com ells?

Com hem vist en l'estudi d'ahir, Pau desitjava que es tornessin com ell en la seva fe i la seva confiança completes en la suficiència plena de Crist per a la salvació. El seu comentari que ell es va tornar com ells era un recordatori que, tot i ser jueu, s'havia fet gentil “sense la llei”, per poder arribar als gentils de Galàcia amb l'evangeli. Com el gran missioner al món gentil, Pau havia après a predicar l'evangeli tant a jueus com a gentils. De fet, segons 1 Corintis 9:19 al 23, tot i que l'evangeli seguia sent el mateix, el mètode de Pau variava depenent de les persones que intentava aconseguir.

“Pau era pioner en allò que avui anomenem contextualització, la necessitat de comunicar l'evangeli de tal manera que parli al context total de les persones a les quals s'adreça” (TIMOTHY GEORGE, *The New American Commentary: Galatians*, pàg. 321).

Els comentaris de Pau a 1 Corintis 9:21 indica que creia que havia límits de fins on hauria d'arribar una persona en la contextualització de l'evangeli. Pau esmenta, per exemple, que tot i que un és lliure d'arribar de diverses maneres a jueus i a gentils, aquesta llibertat no inclou el dret de viure un estil de vida sense llei, ja que els cristians estan sota la “llei de Crist”.

Tot i que la contextualització no sempre és fàcil, “sempre que puguem separar el cor de l'evangeli de la seva closca cultural, contextualitzar el missatge de Crist sense comprometre el seu contingut, nosaltres també hauríem de ser imitadors de Pau” (TIMOTHY GEORGE, *Galatians*, pàgs. 321, 322).

És molt fàcil comprometre els principis, oi? De vegades, com més temps un sigui cristià, més fàcil és caure en la transigència. Per què serà? Analitza't amb sinceritat. Quant has transigit en la teva vida, i quines han estat les maneres en què ho has justificat? De quina manera pots revertir això en les àrees de la teva vida que ho necessiten?

AHIR I AVUI

La relació de Pau amb els creients de Galàcia no sempre havia estat tan difícil ni freda com ara s'havia tornat. De fet, en reflexionar sobre el moment què per primera vegada va predicar l'evangeli a Galàcia, Pau parla en termes enlluernadors per lo bé que el van tractar. Què va succeir?

Quin esdeveniment sembla haver portat a Pau a decidir predicar l'evangeli a Galàcia? Gàlates 4:13.

Sembla que la intenció original de Pau no havia estat predicar l'evangeli a Galàcia. Però alguna malaltia el va afectar en el seu viatge, obligant-lo a romandre a Galàcia més temps del que s'esperava o a viatjar a Galàcia per recuperar-se. La naturalesa exacta de la malaltia de Pau està envoltada de misteri. Alguns han suggerit que va contreure malària; altres, sobre la base de la referència de Pau a la disposició dels gàlates de treure's els seus propis ulls i donar-los-hi, suggereixen que potser va ser una malaltia de la vista. La seva malaltia també podria haver tingut relació amb l'“espina al cos” que esmenta en 2 Corintis 12:7 al 9.

Fos el que fos allò que Pau estava patint, ens diu que era tan desagradable que es va convertir en una prova per als gàlates. En un món on sovint la malaltia era un senyal de desgrat diví (Joan 9:1, 2; Lluc 13:1-4), la malaltia de Pau fàcilment va poder brindar als gàlates una bona excusa per a rebutjar a ell i al seu missatge. Però Pau va rebre dels gàlates una benvinguda de tot cor. Per què? Perquè els seus cors s'havien commogut per la predicació de la Creu (Gàlates 3:1) i la convicció de l'Esperit Sant.

Quin va poder haver estat el motiu pel qual Déu va permetre que Pau patís? Com podia ministrar Pau als altres quan estava lluitant amb els seus propis problemes? Romans 8:28; 2 Corintis 4:7-12; 12:7-10.

Fos quina hagués estat la malaltia de Pau, evidentment era greu, i fàcilment l'hi hauria proveït una excusa, ja sigui per culpar Déu dels seus problemes o simplement per abandonar la predicació de l'evangeli. Però Pau no ho va fer. En comptes de permetre que la situació el superés, Pau la va utilitzar com una oportunitat per dependre més plenament de la gràcia de Déu. “Una vegada rera una altra, Déu ha fet servir les adversitats de la vida (malaltia, persecució, pobresa, fins i tot desastres naturals i tragèdies inexplicables) com a oportunitats per desplegar la seva misericòrdia i gràcia, i com a mitjà per a l'avanç de l'evangeli” (TIMOTHY GEORGE, *Galatians*, pàgs. 323, 324).

Com pots aprendre a permetre que les teves proves i els teus patiments t'ajudin a dependre més del Senyor? (Quines altres opcions tens?).

DIR LA VERITAT

Llegeix Gàlates 4:16. Quin poderós argument presenta Pau aquí? En quin sentit pots haver experimentat alguna cosa semblant? (Veure també Joan 3:19; Mateu 26:64, 65; Jeremies 36:17-23.)

L'expressió “dir la veritat” sovint té connotacions negatives, especialment en els nostres dies, i pot considerar-se una tàctica contundent, sense restriccions ni distinció d'enemics, per presentar-li la crua veritat a una altra persona, sense importar com de desagradable o indesitjada pugui ser aquesta veritat. Si no fos pels comentaris de Pau a Gàlates 4:12 a 20, i uns pocs comentaris més escampats al llarg de la seva epístola (*veure* Gàlates 6:9, 10), es podria concloure erròniament que l'interès de Pau a la veritat de l'evangeli superava qualsevol expressió d'amor. No obstant això, com hem vist, tot i que Pau estava preocupat perquè els gàlates coneguessin la “veritat de l'evangeli” (*veure* Gàlates 2:5, 14), aquesta preocupació va sorgir per causa del seu amor per ells. Qui no ha experimentat personalment com de dolorós pot ser haver de reprendre a algú o dir-li la crua veritat que no vol escoltar, en termes simples, per qualsevol motiu que sigui? Ho fem perquè estimem a l'altra persona, no perquè desitgem fer-li cap mal, encara que per moments l'efecte immediat de les nostres paraules pot causar dolor o, fins i tot, enuig i ressentiment contra nosaltres. Ho fem de totes maneres, perquè sabem que és el que necessita sentir l'altra persona, sense importar que no ho vulgui escoltar.

A Gàlates 4:17 al 20, què està volent dir Pau sobre aquells als quals s'oposa? Què més està desafiant, a més de la seva teologia?

En contrast amb la sinceritat de l'evangeli de Pau, pel qual arrisca la possible ira dels gàlates, els seus oponents estaven intentant activament guanyar-se el favor dels gàlates, no per amor a ells, sinó per les seves pròpies motivacions egoïstes.

Pensa en algun incident on les teves paraules, tot i que verídiques i necessàries, van fer que algú s'enutgés amb tu. Què vas aprendre d'aquesta experiència que podria ajudar-te la propera vegada que hagis de fer alguna cosa semblant?

PER ESTUDIAR I MEDITAR: “A les esglésies de Galàcia, l'error obert i desemmascarat estava suplantant al missatge evangèlic. Crist, el veritable fonament de la fe, era virtualment desplaçat per les antiquades cerimònies del judaisme. L'apòstol va veure que, per salvar els creients gàlates de les perilloses influències que els amenaçaven, s'haurien de prendre les més decisives mesures, donar-lis més penetrants amonestacions.

”Una important lliçó que tot ministre de Crist ha d'aprendre és que ha d'adaptar les seves tasques a la condició d'aquells a qui tracta de beneficiar. La tendresa, la paciència, la decisió i la fermesa són igualment necessàries; però s'han d'exercir amb la deguda discriminació. El tractar sàviament amb diferents classes de ments, en diverses circumstàncies i condicions, és una feina que requereix saviesa i judici il·luminats i santificats per l'Esperit de Déu. [...].

”Pau va pregar, als que havien conegut una vegada el poder de Déu en la seva vida, que tornessin al seu primer amor de la veritat evangèlica. Amb arguments irrefutables, els va presentar el seu privilegi d'arribar a ser homes i dones lliures en Crist, qui per la seva gràcia expiatòria a tots els que es lliuren plenament a ell són vestits amb el mantell de la seva justícia. Va sostenir que tota ànima que vulgui ser salvada ha de tenir una experiència genuïna i personal en les coses de Déu.

”Les fervents paraules de prec de l'apòstol no van ser estèrils. L'Esperit Sant va obrar amb gran poder, i molts dels qui els seus peus havien estat esgarriats per camins estranys van tornar a la seva primera fe en l'evangeli. Des de llavors, es van mantenir fermes en la llibertat amb què Crist els havia fet lliures” (*HAp* 309, 311).

PREGUNTES PER DIALOGAR:

1. Reflexiona una mica més sobre la qüestió del patiment i com Déu el pot utilitzar. Com breguem amb situacions en què res de bo sembla haver sorgit del patiment?
2. Medita en la idea que Crist es formi en nosaltres. Què significa això en termes pràctics? Com podem saber que això està succeint en nosaltres? De quina manera podem evitar desanimar-nos si no està succeint tan ràpidament com pensem que hauria de ser?

RESUM: Després de presentar una sèrie d'arguments detallats i teològicament sofisticats, Pau ara fa una crida més personal i emocional als gàlates. Els prega que escoltin el seu consell, recordant-los la relació positiva que alguna vegada van compartir, i l'amor i la preocupació autèntics que té per a ells com el seu pare espiritual.